COPIII ŞI LUMEA MINUNATĂ A SPORTULUI

COPIII sînt VIITORUL. Ei sînt cei către care se îndreaptă grija tuturor, a partidului şi statului nostru, personal a tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, pentru a-i creşte constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului în patria noastră, într-o lume a păcii şi înţelegerii.

În complexul proces instructiv-educativ, activitatea sportivă se înscrie armonios, contribuind la dezvoltarea unor generaţii robuste, sănătoase, bine pregătite pentru muncă şi viaţă. Avem copii talentaţi, inimoşi, care urcă cu fermitate treptele afirmării. În toate domeniile. În sport, numele unor pionieri şi pioniere de pe meleagurile carpatine au făcut înconjurul lumii, afirmînd, cu această ocazie, resursele sportului românesc. Spre mîndria noastră, a tuturor...

Mîine este 1 iunie. Este ziua copiilor de pretutindeni. Prilej plăcut pentru noi de a-i urmări în clipele de entuziaste manifestări ale bucuriei depline pe care o trăiesc în lumea minunată a sportului.

PE TREPTELE PODIUMULUI EUROPEAN...

Nu e un secret pentru nimeni că la vîrsta copilăriei în unele discipline sportive se pot obţine şi performanţe deosebite. Între acestea, gimnastica şi natația oferă copiilor un cadru ideal pentru afirmarea pe tărîmul marilor rezultate. Să nu uităm, Nadia Comăneci a uimit lumea, cucerind titlul de campioană absolută a Europei şi alte trei medalii de aur şi una de argint la vîrsta de 13 ani şi jumătate, cînd purta cu mîndrie cravata roşie cu tricolor de pionieră! Şi pentru a confirma parcă rezervele inepuizabile ale acestei ramuri sportive, în anii următori alte gimnaste tinere, de mare talent, au onorat culorile patriei, repurtînd frumoase şi prestigioase succese internaţionale.

Cea mai recentă pildă ne-au oferit-o cele patru fetiţe din fotografia alăturată, care au alcătuit delegaţia României la ediţia a II-a a Campionatelor europene feminine de junioare. **Ecaterina Szabo, Lavinia Agachi, Mariana Radu şi Dorina Ungureanu** au fost selecţionate în echipă în urma mai multor concursuri de verificare şi selecţie, dovedindu-se cele mai bune dintre zecile şi zecile de tinere gimnaste care aspirau la cinstea de a evolua într-o mare întrecere.

Dovedind o pregătire superioară, luptînd cu ambiţie şi dăruire pentru fiecare zecime de punct, pentru valorificarea la cel mai înalt nivel a cunoştinţelor acumulate, Ecaterina Szabo s-a situat, la Lyon, în dispută cu peste 50 de concurente, pe primul loc în Europa! La fel ca şi Emilia Eberle cu doi ani în urmă, Ecaterina Szabo s-a impus cu autoritate în faţa colegelor de generaţie de pe întregul continent, surprinzînd prin maturitatea şi siguranţa cu care a prezentat elemente de foarte mare dificultate şi spectaculozitate. În aceeaşi manieră a evoluat şi colega sa, Lavinia Agachi, care a urcat pe treapta a treia a podiumului european.

Trei fetiţe, trei sportive care fac cinste părinţilor, dascălilor, şcolilor şi, în primul rînd, ţării lor!

Constantin MACOVEI

CU INIMI FIERBINŢI ŞI „MÎINI DE AUR"...

Micile aparate, ca nişte pescăruşi argintii vrăjiţi parcă de albastrul străveziu al văzduhului, se îndepărtează legănate pe aripi de vînt, iar jos, pe cîmp, copiii aleargă prin iarba înaltă în urmărirea lor. Chipurile le sînt îmbujorate de efort, de dogoarea soarelui, de bucurie — bucuria de a-şi vedea, iată, roadele muncii de o iarnă. Aceasta pentru că maşinile de zburat din înălţimi sînt opera lor, meşterită cu răbdare şi migală la cercul de modelism al Casei pionierilor şi şoimilor patriei *din* Bistriţa, *sînt construite de ei după toate legile aerodinamicii, sub îndrumarea prof.* Ion Făgărăşanu. *Profesorul* Făgărăşanu *are la cerc peste 200 de elevi, ucenici la... construcţii aviatice. Pe cîţiva dintre ei îi urmăreşte, acum, alergînd pe cîmp după modele. Cît s-a muncit pînă a ajunge aici, la probele de zbor? Zeci şi sute de ore de studiu şi practică, multe, multe lecţii de educaţie tehnică.*

„Drumul acestor copii spre afirmare, în sport şi în viaţă, este deschis, aşa cum sînt deschise zările spre soare pentru maşinile lor de zburat" — *spune omul care de aproape trei decenii cultivă, la Bistriţa, în rîndurile copiilor, dragostea de muncă, pasiunea pentru tehnică. În vitrina cu trofee cîştigate de elevii săi pot fi văzute rezultatele muncii, simbolic exprimate. Numai în anul trecut elevii prof.* Făgărăşanu *au cîştigat locul I în concursul interjudeţean dotat cu trofeul* „Aripile patriei", *prin* Alin Vodă, Monica Bătrînu, Ion Făgărăşanu — *fiul, 5 locuri în campionatul republican al pionierilor, de la Sălişte, o duzină de cupe şi diplome în întrecerile „Daciadei". Iar anul acesta, pionierul* Ion Făgărăşanu *a ajuns pînă la locul IV în finala pe ţară a concursului* „Mîini de aur", *organizat de Radioteleviziune şi* C.N.O.P.

La Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Bistriţa *peste 200 de copii cu inimi fierbinţi şi cu „mîini de aur" se pregătesc pentru viaţă. Învaţă şi muncesc pentru împlinirea celor mai îndrăzneţe visuri.*

Viorel TONCEANU

CÎND PUI SINGUR TEMELIA SĂLII...

Abia apucase „soneria" — cea care mai pretutindeni a înlocuit clasicul clopoţel — să anunţe sfîrşitul orelor, că în sala de sport şi-au şi făcut apariţia cîţiva copii de o şchioapă. Cu mişcări agile au instalat într-o ordine perfectă aparatele de gimnastică şi, în aşteptarea primelor indicaţii ale profesorului **Virgil Zaharia**, executau cele dintîi exerciţii de încălzire. Totul a durat cam cît îi trebuie unui elev de nota 10 să-l recite pe „Zdreanţă" al lui Arghezi...

Însemnări

Aşa i-am aflat, în propria lor sală, într-o după-amiază a zilelor trecute, pe micii gimnaşti de la **Şcoala generală din Vaduri** — sat ce aparţine de comuna Vişoara, nu departe de Piatra Neamţ, pe drumul ce duce spre zările albastre ale Bicazului. În propria **lor sală**. Subliniem cuvintele acestea, deoarece sala le este mai aproape de inimă, pentru că, cu mîinile lor mici dar puternice prin unire, elevii au pus cărămidă peste cărămidă, răspunzînd iniţiativei unui om de suflet, cu dragoste de copii şi excelent pedagog, directorul şcolii, **Mihai Călin**. În sala aceasta, dar şi pe terenurile de volei, baschet, tenis, pe pista de alergări, la sectorul de sărituri, le este drag copiilor să se adune pentru a se întrece, pentru a „cerca să vază care este mai tare". Aici, cele 28 de echipe se întrec cu regularitate în cadrul „Daciadei", într-o aprinsă rivalitate ce dă mult farmec fiecărei dispute, care se încheie cu o nouă promisiune de revanşă. Este vizibil, aici, la Vaduri, că educaţia fizică şi sportul nu reprezintă o „anexă a catalogului", ci sînt adînc implicate în procesul instructiv-educativ, că, prin „secretul" simplu al muncii perseverente şi continue, se reuşeşte a se forma deprinderi pentru mai tîrziu. O dovedesc, înainte de toate, foştii elevi, care sînt şi acum ajutoare de nădejde în organizarea diferitelor competiţii. Şi este treabă de făcut, pentru că în fiecare zi — de duminică nu mai vorbim — se... întîmplă cîte ceva, în sală sau pe unul din terenuri. Aşa s-a ajuns ca în vitrina cu trofee să poposească diplomele şi cupele cucerite în întrecerile judeţene, ca unii dintre cei mai talentaţi — **Ana Popovici, Eleonora Sava, Elena Bumbaru, Mihai Stoţi, Costel Jiga, Constantin Năstase** ş.a. — să păşească pragul performanţei, cu gîndul la Sanda Toma, Natalia Mărăşescu sau Cristian Gaţu, îndreptîndu-se spre cele două puternice unităţi, Ceahlăul şi Clubul sportiv şcolar din Piatra Neamţ.

Şcoala din Vaduri nu se deosebeşte cu nimic de altele asemănătoare. Se munceşte cu aceeaşi pasiune, cu dăruire, aşa cum am întîlnit pe meleagurile Apusenilor, în Cîmpia Dunării sau în Obcinile Bucovinei. Şcoala din Vadurile Neamţului este, în fond, una din sutele de unităţi şcolare unde se obţin zilnic frumoase rezultate în educarea tinerei generaţii. Scriind despre şcoala şi copiii din Vaduri, ne-am gîndit, de fapt, la toţi copiii roditorului nostru meleag carpato-dunărean.

Emanuel FÂNTÂNEANU

CRONICĂ ŞCOLARĂ

● Concursuri sportive în grădiniţele din întreaga ţară. La Tg. Jiu, la Oradea, la Bacău, la Slatina — peste tot. **„Cupa de ciocolată", „Cupa micului gimnast", „Patina de argint"** (ediţia a II-a, adică cu role) etc. Toate cu finale programate duminică, în zeci de parcuri, cu emoţii din partea părinţilor suporteri. Întreceri mari, ambiţioase, sub genericul **„Daciadei"**.

● Cinci echipe feminine de gimnastică la Liceul de matematică-fizică nr. 1 din Constanţa. În sala de sport a şcolii, prof. **Anica Roşu** şi elevele de la gimnastică-ritmică, categoria III-a: ● **Exerciţii frumoase, bine executate**, observăm noi ● **În curînd, finala pe ţară**, precizează prof. Anica Roşu ● **Şi „finala" acestui an şcolar** ● **Desigur, finala la învăţătură. Vreţi să notaţi cîteva nume?: Alina Novac, clasa V-a, premiantă din clasa I, Corina Iacovici, tot premiantă, Claudia Anghel, tot...**

● Turnul de paraşutism din Parcul „23 August". La „şcoala curajului", numeroşi elevi aşteaptă cu emoţie să fie „lansaţi". Paraşuta multicoloră ridică şi coboară neobosită pionier după pionier: **Mariana Dumitrache** (Şc. gen. nr. 133), **Florenţa Vizureanu** (Şc. gen. nr. 196), **Mihai Iordache** (Şc. gen. nr. 195) etc. Instructor şef: **Gheorghe Pîrvan**. Activitate intensă, foarte bine organizată, în cadrul pregătirii tineretului pentru apărarea patriei.

● Meci de baschet pe „Stadionul tineretului" din Capitală. Se joacă frumos, în mare viteză. **„Ceva mai repede!"** insistă profesorul. De la „albaştri", un pionier interceptează mingea, sprintează fulgerător, aruncă, dar... nu înscrie. **„Bravo, Cătălin!"** exclamă antrenorul ● **Cătălin şi mai cum?** întrebăm după meci. ● **Mă numesc Cătălin Onoiu şi sînt elev în clasa patra la Şcoala generală nr. 155 din Balta Albă** ● **De cînd joci baschet?** ● **Nu joc baschet** ● **Şi noi ce-am urmărit?** ● **Aţi urmărit o lecţie din perioada întîi de pregătire multilaterală la patinaj viteză, grupele „speranţe" şi copii II ale prof. Ştefan Demeny de la C.S.Ş. Triumf.**

● **Atleta Georgeta Răducanu de la C.S.Ş. Viitorul este în clasa VII-a a Şcolii generale nr. 5 din Capitală şi se pregăteşte sub îndrumarea prof. Georgeta Musat. Recorduri personale: 10,1 la 80 m (la două zecimi de recordul ţării) şi 6 locuri 1 la învăţătură. Adică, premiantă în fiecare clasă!**

Vasile TOFAN

Pentru copiii din Ponoarele Mehedinţilor

TURISMUL – MAREA PASIUNE...

Cînd urci la Ponoarele Mehedinţilor, pe drumul de asfalt care urmează cursul rîului tumultuos (Bulba) ce izvorăşte din creştet de munte, gîndul te poartă, înainte de orice, la drumeţii şi excursii. Totul aici reprezintă o invitaţie la mers pe jos, cu rucsacul în spate, prin natura primitoare, prin comuna Ponoare, prin satele ce o compun, multe la număr, răspîndite printre clinuri de deal, pînă hăt, departe, sub munţii Mehedinţi. Aşezări mici, curate, de oameni harnici, iubitori de frumos.

Copiii Ponoarelor, cu toţii pasionaţi ai drumeţiei, cunosc bine frumuseţile aşezării unde s-au născut şi învaţă. Profesorul **Dumitru Borloveanu**, directorul Şcolii generale de 10 ani, ne mărturisea (şi ne demonstra cu foi de concurs) felul cum s-a creat vocaţia copiilor de aici pentru turismul de masă. **„Totul a pornit de la nevoia de a se deplasa de acasă la şcoală, în mod curent fiecare elev parcurge zilnic mai bine de 5 kilometri..."**. Gustul pentru cunoaşterea pitorescului naturii a fost generat de trecutul istoric al aşezării, a cărei vatră datează de milenii, de curiozităţile etnografice şi geologice cu care faci cunoştinţă aproape la tot pasul. Iată condiţiile care au determinat ca turismul de masă să treacă la Ponoarele, pe locul I, în ordinea preferinţelor. Cu meticulozitatea ce-l caracterizează, dascălul de biologie **Dumitru Ghinju**, comandant instructor de pionieri, ne-a pus în faţă proiecte turistice împlinite sau pe cale de a fi finalizate, unele chiar în întîmpinarea lui 1 iunie, Ziua internaţională a copilului; ture de drumeţie la Isverna şi **Brateşul**, la Podeni şi, peste munte, la **Băile Herculane**, altele în Gorj, la **Sohodol** şi **Tismana**, la **Padeşul** lui Tudor Vladimirescu. Pentru cei mai cutezători (şi nu sînt puţini!), punctul de atracţie l-au constituit piscurile Mehedinţilor (reper principal, **Piatra Cloşanilor**, 1 462 m) şi chiar ale altor munţi învecinaţi, **Godeanu, Vîlcan** sau **Retezat**.

De la activităţi obişnuite, curente, ale membrilor cercului de turism, cu nuclee în fiecare clasă şi cu acţiuni organizate aproape în fiecare săptămînă, s-a ajuns la **„Expediţiile Cutezătorii"**, cu o durată de pînă la 10 zile, care străbat zone montane situate la distanţe depărtate de Ponoarele Mehedinţilor. Expediţia intitulată **„Garofiţa Pietrii Craiului"** s-a oprit, de pildă, în masivul cu acelaşi nume, elevii luînd cunoştinţă cu flora specifică acestui masiv — clopoţei pitici, maci galbeni, genţiană de munte, cîndrişor şi brad alb, molid, lariţă şi rododendron. Jurnalele de călătorie sînt martore ale acestei minuţioase activităţi de cunoaştere a florei montane, a localităţilor prin care micii expediţionari — **Dorel şi Grigore Lepădătescu, Ion Vucea şi Gabriel Pătrişor** ş.a. din Ponoarele Mehedinţilor au făcut popas.

Caracterul permanent al turismului de masă al copiilor din această aşezare, ilustrat convingător cu obiecte culese din traseele străbătute, dau o semnificaţie aparte acestei frumoase activităţi...

Tiberiu STAMA